

havde udgifterne til arbejdsskadeforsikringen været betydelig større. En skadelidt, som får muligheden for via revalidering eller omskoling at fastholde eller forbedre sine muligheder på arbejdsmarkedet, får en mindre erstatning end et menneske, som på grund af manglende tilbud lander på en førtidspension.

Det er derfor mindretallets opfattelse, at muligheden for at give den type tilbud i langt større omfang burde præge Arbejdsskadestyrelsens praksis. Som eksempel kan nævnes muligheden for at få betalt ophold på genoptræningscentre for hjerneskadede. Det er mindretallets opfattelse, at denne mulighed er indeholdt i loven, men praksis viser, at den ikke benyttes af Arbejdsskadestyrelsen. Mindretallet skal derfor benytte lejligheden til at opfordre Arbejdsskadestyrelsen til at være kreativ i udviklingen af nye former for sikring af, at skadelidte kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og CD):

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af arbejdsskade (Almindelig lovrevision)«.

Til § 1

2) I det under *nr. 5* foreslåede § 22, *stk. 4*, affattes *2. pkt.* således:

»I sager vedrørende ulykkestilfælde, kortvarige skadelige påvirkninger og pludselige løfteskader skal forsikringsselskabet alene afholde udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden eller opståen.«

3) *Nr. 6* affattes således:

»6. § 23, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»For erhvervs sygdomme, der er omfattet af § 10, *stk. 1, nr. 1*, er fristen 9 måneder. For sygdomme omfattet af § 10, *stk. 1, nr. 2*, og § 10, *stk. 2*, samt pludselige løfteskader, jf. § 9 A, gælder alene den i § 31, *stk. 1*, angivne frist.«

4) *Nr. 10* udgår.

5) *Nr. 15* affattes således:

»15. I § 48 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5*. Er den virksomhed, hvor ulykkestilfældet er indtruffet, den pludselige løfteskade er opstået, eller hvor den skadelidte har været udsat for påvirkninger, der kan antages at have medført den pågældendes sygdom, ophørt, og er det ikke muligt at udpege et forsikringsselskab, finder reglerne i *stk. 1* og *4* tilsvarende anvendelse på udgifter efter § 19, *stk. 4*, for ydelser efter § 25 og administrationsbidrag efter § 53.«

Stk. 5 bliver herefter *stk. 6*«

Til § 2

6) Paragraffen udgår.

Til § 3

7) Paragraffen affattes således:

»§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1996.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på

1) arbejdsulykker, skadelige påvirkninger af højst 5 dages varighed og pludselige løfteskader, der indtræder efter lovens ikrafttræden, og

2) erhvervs sygdomme, der anmeldes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Lovens § 1, *nr. 13*, finder dog anvendelse på alle afgørelser, der træffes efter lovens ikrafttræden.«